

សិលាចារឹកវត្តតាំងក្រសាំង ខេត្តកំពង់ធំ

វត្តតាំងក្រសាំង មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិតាំងក្រសាំង ឃុំតាំងក្រសាំង ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ ដែលមានចម្ងាយប្រមាណ ២៦ គីឡូម៉ែត្រ ប៉ែកនិរតីក្រុងស្ទឹងសែន។ វត្តតាំងក្រសាំង គឺជាអតីតទីតាំងប្រាសាទបុរាណកាលពីសម័យមុនអង្គរ (រវាងស.វ.ទី៧) តែក្រោយមកគេបានកសាងព្រះវិហារថ្មីមួយគ្របពីលើគ្រឹះប្រាសាទចាស់ ដែលនាំឱ្យបាត់រូបរាង និងស្លាកស្នាមទាំងស្រុង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី នៅមានវត្ថុសិល្បៈធ្វើអំពីថ្មភក់ជាច្រើន នៅសេសសល់ក្នុងបរិវេណវត្តនេះ។ គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ មាននៅសល់សិលាចារឹកមួយផ្ទាំង ដែលសព្វថ្ងៃកំពុងតម្កល់ទុកនៅក្នុងសាលាធាន់វត្តតាំងក្រសាំងផ្ទាល់តែម្តង។ តើសិលាចារឹកវត្តតាំងក្រសាំងមានខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យដូចម្តេចខ្លះ?

សិលាចារឹកនេះ ជាប្រភេទចារឹកអក្សរនៅលើមេទ្វារប្រាសាទ មានចំនួន ១២ បន្ទាត់ ជាភាសាសំស្ក្រឹត ហើយបើគិតជាស្លោកស្មើនឹង ៧ ស្លោក។ ក្នុងនោះ ផ្នែកខាងលើត្រូវបានរលុប និងត្រង់បាទទី៣ និងបាទទី៤ របស់ស្លោកទី៦ បានខូចខាតទាំងស្រុង និងមិនអាចអានបាន។

ចំពោះខ្លឹមសារជារួមរបស់សិលាចារឹកនេះ គឺស្លោកទី១ ពណ៌នាអំពីមហាសករាជឆ្នាំ៥៩០ ពេលព្រះចន្ទ្រ ស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់នៃកន្សារាសី ៨រោច ថ្ងៃសុក្រ។ កាលបរិច្ឆេទនេះត្រូវនឹងគ.ស.ឆ្នាំ ៦៦៨ ពេល គឺត្រូវនឹងព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទស្រីជយវម៌្ម (ទី១) (គ.ស.៦៥៧-៦៨១)។ ស្លោកទី២ ពណ៌នាអំពីការធ្វើអំណោយទាន។ ស្លោកទី៣ ពណ៌នាអំពីតង្វាយដល់ព្រះគ្រីមណ្ឌលេគ ពោល គឺសំដៅដល់ព្រះឥសូរនោះឯង។ **ព្រះគ្រីមណ្ឌលេគ** ទំនងជាមានទំនាក់ទំនងគ្នាជាមួយនឹងទេវស្ថានមួយទៀត ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីវត្តតាំងក្រសាំង។ ទីតាំងនោះគេស្គាល់ឈ្មោះបច្ចុប្បន្នថា “ទួលសុពណ៌កាឡី” ស្ថិតនៅភូមិប្រាសាទ ឃុំប្រាសាទ ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ ដែលទីនោះធ្លាប់រកឃើញសិលាចារឹកមួយផ្ទាំងចុះបញ្ជីលេខ K.1464 មានទេពព្រះនាម “**គ្រីមណ្ឌលេគូរ**” ហើយព្រះនាមនេះហើយដែលដូចទៅនឹងព្រះនាមទេពនៅសិលាចារឹកវត្តតាំងក្រសាំងនេះ។ ព្រះនាមទេពថា “**គ្រីមណ្ឌលេគ**” និង “**គ្រីមណ្ឌលេគូរ**” ជានាមតែមួយ ហើយក្នុងសិលាចារឹកវត្តតាំងក្រសាំងបានបង្ហាញថា ម្ចាស់តង្វាយទានបានបញ្ជាក់យ៉ាងជាក់លាក់ថា បានធ្វើអំណោយទានដល់ព្រះគ្រីមណ្ឌលេគ សំដៅដល់ព្រះគ្រីមណ្ឌលេគូរនោះឯង។ ចំណែកឯស្លោកទី៤ដល់ស្លោកទី៧ គឺជាពាក្យបណ្តោសា និងពរជ័យដល់ជនដែលបានបំផ្លាញ និងអ្នកដែលបានថែរក្សាទេវស្ថាន។

អត្ថបទចារឹក និងសេចក្តីប្រែ

១. យស្សិណ្ឌតេ គកបតោ ខនវេមុភិរ ៈ.....
គុក្រិតទាម្ពមទិណោ សិរេតកណ្ឌទិកត្តតិះ។

ប្រែថា៖ កាលឆ្នាំស្តេចសកកន្លងទៅហើយ កំណត់ដោយ ឆ្នាំមុខ ៥ នវ=៩ ១=០ ...ព្រះចន្ទ្រ ជាដើមស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់នៃកន្សារាសី ៨រោច ថ្ងៃសុក្រ។

២. ទិវាទព្រាហ្មសុក្កេត្រិមិ សវីជជម្ពូក្វមណៈ
ធម្មាចំធម្មកុកលោ ធម្មាធម្មតិវាម្វរៈ

ប្រែថា៖ (តង្វាយមាន) មនុស្សផង និងដីស្រែចម្ការដ៏ល្អផង មានបុរសម្នាក់ដែលស្រស់ សោភាដោយពន្លកនៃព្រះធម៌ ជាបុគ្គលដែលប្រកបដោយកុសលធម៌ និងធម៌អាថ៌ ប្រៀបបីដូចជា ពស្ត្រានៃព្រះធម៌។

៣. ប្រាជាន្ត្រិមណ្ឌលេកាយ ទេវតិលាទិសាក្សិទិ
ស កីត្តិស្នេហាមិច្ឆន្តិ បុណ្ណាជ្ជាន្តបេម្វិ។

ប្រែថា៖ បានថ្វាយហើយដល់ព្រះគ្រីមណ្ឌលេគ ពូជទេពសិលាជាដើមដែលជាកសិណ សាក្សី ហើយគាត់បានប្រាថ្នាដើម្បីជួបស្នេហ៍ និងកិត្យានុភាព សូម្បីក្នុងជន្មាន្តរៈទាំងឡាយនានា ទៀត។

៤. អត្ថមិច្ឆន្តិកោក្សេត្រិ ចាបិម្ពាៈចាបវ្វ្វយៈ
អវីចីនរកំឃោរមិ បច្យន្តេបិត្វភិស្សហ។

ប្រែថា៖ ពួកជនមានចិត្តបាប ជាបុគ្គលចម្រើនដោយបាប ប្រាថ្នាបំផ្លាញនូវស្រែចម្ការ និង គោ និងត្រូវគេចម្អិនយ៉ាងយោរយៅក្នុងនរក ព្រមទាំងញាតិទាំងឡាយមានឪពុកជាអាទិ៍។

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និងព្រះតេជគុណ អេង សុគង់

៥. កល្យកោដិសហស្រាជិ
អរិយធម៌កំណើន

កល្យកោដិ[ដៀង]យុត្តាជិ ច
បច្ចុប្បន្នបិទតុល្យក្រេ។

ប្រែថា៖ អស់រយៈពេលរាប់ពាន់កោដិនៃកប្បផង អស់រយៈពេលរាប់ម៉ឺនកោដិនៃកប្បផង
នឹងត្រូវគេចម្អិនយ៉ាងឈោឈាយក្នុងនរក សូម្បីព្វដ៏យុត្តាជិ។

៦. សូទត្តាបរទត្តារា

យោហាវត្តសុទ្ធារា

.....។

.....។

ប្រែថា៖ ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងដែនដីនេះដែលត្រូវបានបូជាថ្វាយហើយ ដោយខ្លួនឯងក្តី ឬ
ដោយជនដទៃក្តី ជនណាម្នាក់ចូលទៅ។

៧. បម្ពិរម៌សហស្រាជិ
អាច្ឆេតា ចានុមន្តា ច

សុត្តិមាជិតិក្ខមិមុ
តាឡេវ នរោត្តម វសេតិ។

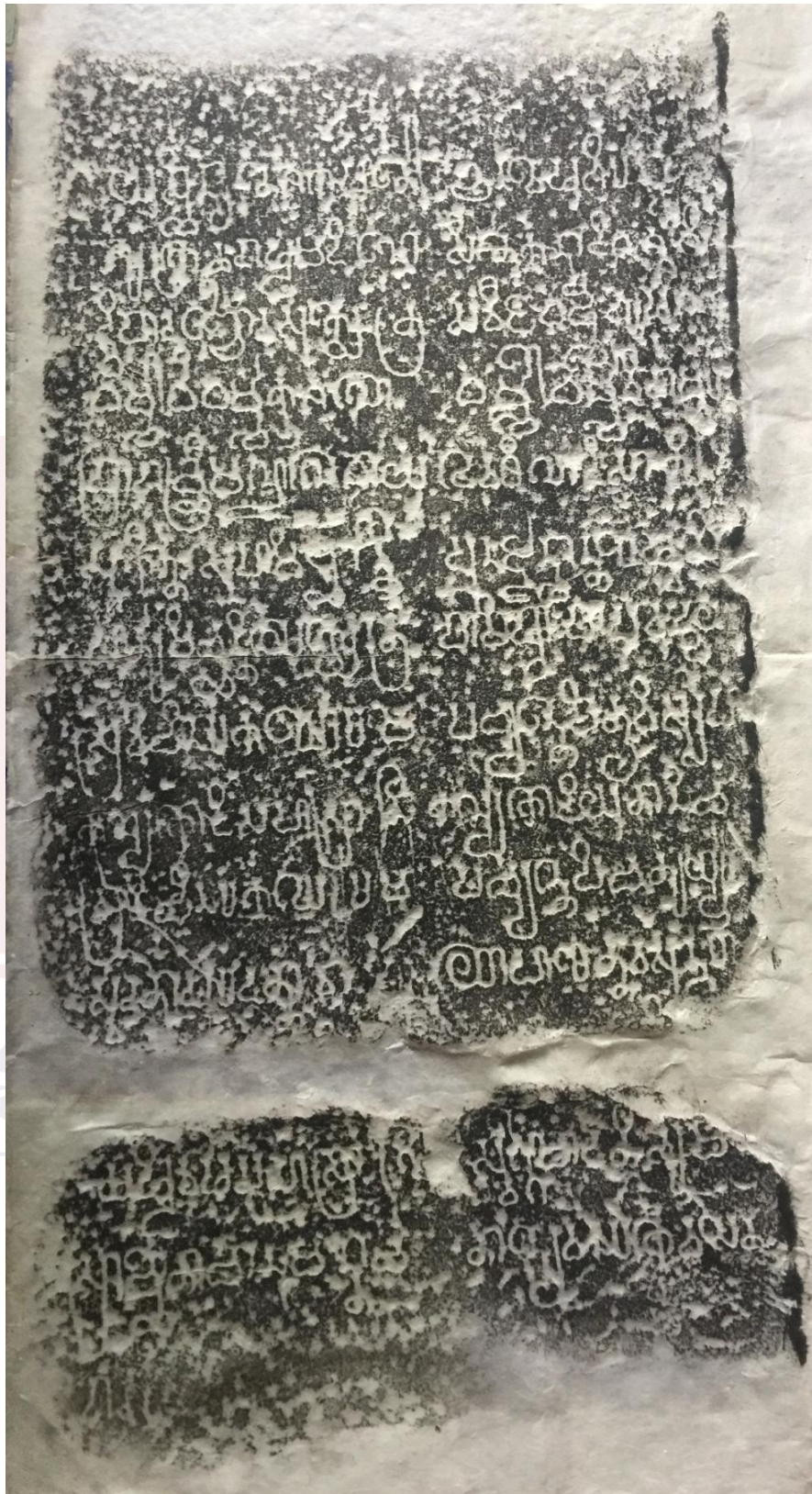
ប្រែថា៖ រយៈពេលប្រាំមួយម៉ឺនឆ្នាំ គប្បី(រស់នៅ)ព្វដ៏ស្ថានសួគ៌ជាដើម។ រីឯពួកអ្នកបំផ្លិច
បំផ្លាញក្តី ពួកអ្នកចូលដៃជាមួយក្តី ក៏គប្បីរស់នៅក្នុងនរកអស់រយៈកាលប៉ុណ្ណោះដូចគ្នា។

សរុបជារួមមក សិលាចារឹករកឃើញនៅវត្តតាំងក្រសាំង រៀបរាប់អំពីការធ្វើកុសលផល
បុណ្យរបស់ម្ចាស់ទានម្នាក់ថ្វាយចំពោះទេពមួយអង្គព្រះនាម “គ្រឹមណ្ឌលេត” (ព្រះឥសូរ)។ ដូច្នេះ
ទិន្នន័យនេះ បានបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីការគោរពប្រណិប័តន៍ព្រហ្មញ្ញសាសនានិកាយសែវ យ៉ាង
ជ្រាលជ្រៅនៅស.វ.ទី៧ ក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទស្រីជយវម៌្មទី១ (គ.ស.៦៥៧-៦៨១) ដ្បិតមានសិលា
ចារឹកជាច្រើនក្នុងរាជ្យរបស់ទ្រង់ដែលពណ៌នាអំពីការគោរពបូជាចំពោះព្រះឥសូរ។

រូបលេខ១៖ ព្រះវិហារថ្មីវត្តតាំងក្រសាំង សង់នៅលើគ្រឹះប្រាសាទស.វ.ទី៧

អរិយធម៌ខ្មែរ
KHMER CIVILIZATION

រូបលេខ២៖ សំណៅផ្ដិតសិលាចារឹកវត្តតាំងក្រសាំង (ផ្ដិតដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និង ម៉ង់ វ៉ាលី)

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា និងព្រះតេជគុណ អេង សុគង់